

Ten prēdny winif.

Tuž wězej rasow ſe roſlegaſcho we Fröſchweileſe, Wörthsche a hoſkoſnoſczi ten kſchik: Te Pſchuſke ſe poraju! te winiki pſchidu! — Chto groni? ſu? Jo, to nicht newězefcho. Bož jaden glēdat gnaſcho, tam drebotaſcho zeļa kopiza ſa nim, ſchykne podermo hužerajuze. Regiment jagatow pſchiže mot Niederbronna a pſchepatrollierowaſcho zeļu ſtronu, ale te Pſchuſke ſepſchižechu a kuždy ſe roſchi poměrný domoj. Weto ſeběſcho nam wězej tak pſchawé ſchichó pſchi hutſchobe, pſcheto to jachleńe tych ločomotivow bu zeļo gorſche.

Tosch, na 24. juliju, pſchigna kněžyč Jakob ſ Elſaſthausena domoj, blědný kaž ſchělo, a kſchikafcho ſ zeļeju ſchynju: „Pſchuſke pſchidu! Pſchuſke ſu tam! Ja ſom jim pſches Elſaſthausen drogu poſkaſch muſał!”

Ned ſa Jakubom pſchibenu Lanzojj maruſcha žaſoſczeza: „O běda, wy lube lužizki, nět ſmí ſchykne ſgubjone! Boni maju ſablu překi w gube a w kuždej ruze napňetu piftoliju!” — A kaž tej ſe drěſchtej, tak roſlegaſcho ten kſchik po zeļej wſy mot jadnog domu do drugego, a ſněſcho hufche a žaſoſczeče, rowno aby ſto towſynt pandurow pſchedejſu byli a młodych a starých žywych požerali. We tom ak te luže ſe na faru ſchichcžachu a woſebne te žeňſke ſebe ruze ſaſamowachu, a ja jim pſchigraňach, až ſedejali tak nežywe byſch, ale ſchykno Bogu pſchiruzysch, ga pſchijochta naſkoki žandarma ſ Wörtha a hōbwěſczi, až hupa Pſchuſkic̄h ſu pſches Wörth galopowali, ſ nagimi mjažami a napňetymi buſchkami groſeze a zeļo wołajuze: „wojna, wojna!” „Ja pak chwatam do Niederbronna,” žaſcho won, „to tomu regimentu powěžet, aby takich